

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ:

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΜΠΗ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟ

Η απόφασή μας να φιλοξενήσουμε τον ανυπόφορο Μπάμπη τον Αυτόνομο στο προηγούμενο τεύχος, δίχασε τη συντακτική ομάδα και δυσαρέστησε όλους τους αναγνώστες μας (και κάποιες από τις αναγνώστριες). Κατά τα άλλα όμως, τα λάικς στο φουμπού από ανθρώπους που δεν ξέρουμε καν αν υπάρχουν, πέρασε βροχή. Οπότε, μετά πόνο καρδιάς, αποφασίσαμε να παραχωρήσουμε χώρο στον Μπάμπη για άλλη μια φορά. Τον βρήκαμε κάπου στα Εξάρχεια, Κυριακή 17 του Νοέμβρη. Όπως θα δείτε, δεν έχασε την ευκαιρία να εκτεθεί περαιτέρω, καταρχήν μη γνωρίζοντας τι γιορτάζουμε στις 17 του Νοέμβρη.

*

antifa: Καλά ρε, ακόμη σε ανέχονται να πίνεις μπίρες στα Εξάρχεια;

Μπάμπης ο Αυτόνομος (ΜοΑ): Ναι. Εσένα;

antifa: Εμένα μ' έχουσε λιγάκι στην μπούκα. Με κατηγορούν ότι στήνω συνεντεύξεις...

ΜοΑ: Κακώς. Η διαλογική μορφή έχει κατά καιρούς χρησιμοποιηθεί για τη μετάδοση παράξενων ιδεών από υπηρέτες των αφεντικών αξιοσημείωτης αίγλης, όπως ο Γαλιλαίος και ο Πλάτωνας. Κάτι τέτοιοι, όλο και κάτι παραπάνω ξέρουνε, οπότε...

antifa: Δηλαδή, ω ελιτίστικο κάθαρμα, συγκρίνεις τον εαυτό σου με τον Γαλιλαίο και τον Πλάτωνα;

ΜοΑ: Όχι. Αφού η συνέντευξη είναι στημένη, εσύ συγκρίνεις τον εαυτό σου με τον Γαλιλαίο και τον Πλάτωνα. Πάνω απ' όλα να ξέρουμε πού πατάμε!

antifa: Καλά, χέσε μας και πάμε παρακάτω. Όπως θυμόμαστε, παραμονές της αποφράδας εκλογικής αναμέτρησης του Ιούλη, εσύ και άλλοι του ιδίου φυράματος, αποφασίσατε να αναζωογονήσετε το δικαίως ξεχασμένο σύνθημα «Ίδια είναι τ' Αφεντικά Δεξιά κι Αριστερά». Την προηγούμενη φορά που συναντηθήκαμε, χρησιμοποιήσατε ακατάλλητα επιχειρήματα περί μεταναστευτικού για να υποστηρίξετε ότι καλά κάνατε. Αναρωτιόμουν τι έχεις να πεις τώρα...

ΜοΑ: Γιατί, τι έγινε πάλι «τώρα»; [ξυνίζει τα μούτρα και λέει το «τώρα» ειρωνικά έως φαρμακερά, για λόγους που ο συντάκτης δεν κατανοεί]

antifa: Καλά ρε, πού ζεις; Δεν μπαίνουν οι μπάτσοι στο άσυλο για πλάκα; Δεν ξαναζεί το φοιτητικό κίνημα; Δεν βλέπεις τι έγινε στην ΑΣΟΕΕ; Δεν ετοιμαζόμαστε ίσως για τον πιο επικίνδυνο εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου από καταβολής κόσμου;

ΜοΑ: Α ναι, δεκαεφτά έχει σήμερα;

antifa: Ναι ρε μαλάκα! Δεκαεφτά έχει σήμερα!

ΜοΑ: Πρώτον, μη φωνάζεις, γιατί μας κοιτάνε παράξενα οι άλλοι μυρρόβιοι και δεν ξέρω τις διαθέσεις τους. Δεύτερον, σε διαβεβαιώνω ότι όταν δημοσιευθεί αυτή η συνέντευξη, οι πιο πολλοί δεν θα θυμούνται καν τι έγινε τελικά «σήμερα». Η σύντομη λησμονιά είναι εγγεγραμμένη στο γονιδίωμα κάθε εθνικής εορτής. Το γενικό σχέδιο είναι να θυμόμαστε όπως λάχει και στιγμιαία, ώστε να μην θυμόμαστε όπως πρέπει και διαρκώς. Εξαιρούνται

βέβαια οι συλληφθέντες, που δυστυχώς είναι μόνιμο φαινόμενο αυτοί, βέβαια, θυμούνται «τι έγινε» για πάντα, αλλά ο καθένας μόνος του.

antifa: Τι εννοείς τώρα; Ότι σε δυο μήνες θα έχουμε ξεχάσει την ηρωική έφοδο των φοιτητών στην ΑΣΟΕΕ;

ΜοΑ: Εννοώ ότι έχετε ήδη ξεχάσει την «ηρωική έφοδο των φοιτητών στην ΑΣΟΕΕ». Η διαρκής λήθη είναι το τίμημα που πληρώνει όποιος αρνείται να δεχτεί πως υπάρχει παρελθόν που δεν τον περιλαμβάνει.

antifa: ...Ε;

ΜοΑ: Μπορώ να εξηγήσω καλύτερα. Για αυτόν που αδιαφορεί για το παρελθόν, τα «γεγονότα» που συμβαίνουν «τώρα», τείνουν να εμφανίζονται ως μοναδικά και αναπάντεχα. Αντιθέτως, όταν κανείς ενδιαφέρεται για το παρελθόν, τα «γεγονότα» που σε όλους τους άλλους φαίνονται «μοναδικά», σχηματίζουν... ευκρινείς αστερισμούς με αυτό το παρελθόν. Δε φταίω εγώ που την καλύτερη σχετική παρομοίωση την σοφίστηκε άλλος.

antifa: Δηλαδή βλέπεις αστερισμούς με την ΑΣΟΕΕ;

ΜοΑ: Ναι. Και δεν είναι από τα ναρκωτικά -τα 'χω κόψει. Τα παλιά τα χρόνια, τότε που ακόμη υπήρχαν τα ΕΑΑΚ, οι φωστήρες επαναστάτες της άκρας -λέμε τώρα- αριστεράς, είχαν σοφιστεί ένα πράγμα που το αποκαλούσαν «ελεγχόμενη σύγκρουση». Αυτό πήγαινε ως εξής: μαζεύονταν όλοι στη φοιτητική διαδήλωση και την κατάλληλη στιγμή, οι μπροστινοί, που ήταν μιλημένοι από την καθοδήγηση, ορμούσαν πάνω στους μπάτσους. Κατά τη δεκαετία του '90 το σχέδιο λάμβανε χώρα στην πύλη του υπουργείου παιδείας στη Μητροπόλεως. Μετά, που το υπουργείο παιδείας κουνήθηκε και οι ακροαριστεροί δεν μπορούσαν να τραβηχτούνε, η φάση γινόταν στα λουλουδάδικα στο Σύνταγμα...

antifa: Ε, δεν ήταν και κάνα έγκλημα...

ΜοΑ: Πώς δεν ήταν! Η «ελεγχόμενη σύγκρουση», κανονιζόταν πάντα όταν οι ηγεσίες (άντρες, ηλικίας από σαράντα και άνω), αποφάσιζαν ότι οι καιροί ήταν ώριμοι για «να γίνει κίνημα». Το σχέδιο ήταν να φάνε οι φοιτητές μετριάσμενο ξύλο από τους μπάτσους, μετά τα μεσαία στελέχη της οργάνωσης να καταγγείλουν την απρόκλητη αστυνομική βία στις γενικές συνελεύσεις, και στο τέλος «να γίνει κίνημα». Προφανώς βέβαια, το ξύλο το τρώγανε οι ανήξεροι.

antifa: Κι έτσι γινόταν κίνημα;

ΜοΑ: Πας καλά ρε; Κίνημα που η ηγεσία στέλνει τους ανήξερους να φάνε ξύλο; Ψηφίστε με στη Γενική Συνέλευση κι εγώ θα σας πάω να φάτε ξύλο χωρίς να το ξέρετε και χωρίς να σας ρωτήσω; Σύγκρουση «ελεγχόμενη», δηλαδή κανονισμένη με την αστυνομία ώστε να μη γίνουν συλλήψεις; Σκατά κίνημα γινόταν! Αυτό που γινόταν ήταν να αναβαθμίζονται οι ηγέτες όταν πήγαιναν να μιλήσουν με τον υπουργό. Μετά οι ηγέτες εξαργύρωναν...

antifa: Και τι σχέση έχουν όλα αυτά με την ΑΣΟΕΕ;

ΜοΑ: Όπως έλεγα την προηγούμενη φορά, οι ενδείξεις ότι το «πο-

μήπως είναι λίγο φασίστες;

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΣΙΠΑ

Σύμφωνα με το πανό που έχουν κρεμάσει οι εργαζόμενοι της Διεύθυνσης Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη, ο λόγος που υπάρχουν μετανάστες-χωρίς-χαρτιά είναι απλός και λύνεται με μερικές προσλήψεις. Ξάφνου λοιπόν μάθαμε πως το Αλλοδαπών θα ήθελε να δίνει αβέρτα χαρτιά στους μετανάστες, απλά είναι υποστελεχωμένο και δεν προλαβαίνει να δίνει τόσο πολλά!

Ακολουθεί δελεαστική πρόταση: Μαζέψτε όλους τους αριστερούς

που τόσο καιρό έκαναν «αλληλεγγύη στους μετανάστες» και βάλτε τους να κάνουν «αλληλεγγύη στην πάρτη σας». Μετά, χάρη στην αβάσταχτη πίεση™ που θα δεχτεί το αρμόδιο Υπουργείο, θα κάνει προσλήψεις. Όταν γίνουν προσλήψεις και γίνετε πολλοί, μπορείτε να δώσετε επιτέλους χαρτιά στους μετανάστες.

Εν τω μεταξύ θα έχετε αφήσει και τους μετανάστες (και φυσικά κι εμάς) στην ησυχία τους! Win-Win.

λιτικό σύστημα» της χώρας προσπαθεί να ξαναστηθεί στα πόδια του μετά τη δεκαετή τρέλα, είναι παντού γύρω μας. Κατ' αρχήν ο Αρτέμις Σώρρας είναι φυλακή με στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων [γελάει μόνος του σαν τρελός επιστήμονας - ο συντάκτης δεν καταλαβαίνει - οι μυρρόβιοι κοιτάνε]. Κατά δεύτερον ο δικομματισμός επανέρχεται: δύο κόμματα εξουσίας πολιτεύονται και αντιπολιτεύονται με γενικό αποτέλεσμα την οργανωμένη συσκότιση. Ε, αυτό που λέμε «άκρα αριστερά» ήταν επίσης κομμάτι του πολιτικού συστήματος. Οπότε και αυτή ξαναστήνεται στα ποδαράκια της σαν πάλαι ποτέ πατημένη σκουλαμέντρα!

antifa: Γιατί; Είχε πάθει τίποτα η άκρα αριστερά;

ΜοΑ: Αν είχε πάθει τίποτα! Ρε κόпанε, μέχρι το 2015, η άκρα αριστερά είχε πουλήσει έξι χρόνια επανάσταση, σόρυ, αντιμνημόνιο, καπιταλιστική κρίση ίσον Σόιμπλε και τραπεζίτη που έχει χέρια και σου πέρνει το σπίτι. Αμέσως μετά, οι ηγέτες είπαν στα γρήγορα «Αλέξης πρόδωσε» και διορίστηκαν όπου προλάβανε, από παπαγαλάκια εφοπλιστών μέχρι γραμματείς υπουργείων! Ε, εσύ τι λες; Από τη βάση που επί έξι χρόνια έτρωγε το ξύλο και κυρίως την παραμύθα, πόσοι να μείνανε; Μόνο όσοι διορίστηκαν αντεφέρ σε στρατόπεδα συγκέντρωσης!

antifa: Κι αφού μου λες πως δεν απέμεινε κανένας, πώς και υπάρχει ακόμη άκρα αριστερά;

ΜοΑ: Δεν υπάρχει! Αλλά η τακτική αναγέννησης είναι σαφής: θα προσφύγουν εκεί όπου έχουν πατήματα και τεχνογνωσία· δηλαδή πίσω στις σχολές. Από τη σκοπιά της ηγεσίας, οι σχολές έχουν ένα καλό: κάθε χρόνο γεμίζουν από ανθρώπους που βρίσκονται στην κατάλληλη ηλικία ώστε να μην μπορούν καν να θέσουν τα καυτά ερωτήματα του είδους τι ήταν τελικά «το μνημόνιο», ποια ήταν τελικά η σχέση μεταξύ «Σόιμπλε» και «δημόσιου χρέους», τι σκατά κάναμε μαζί με τους ναζιστές στην Πλατεία Συντάγματος και τι δουλειά έπιασε ο μαρξιστής ηγέτης μετά που «Αλέξης πρόδωσε». Οι ηγέτες ξεπλένονται από τα κρίματά τους με τρόπο φυσικό, από τον πανδαμάτορα χρόνο αυτοπροσώπως.

Κατόπιν προχωρούν στην παλιά τους τέχνη κόσκινο: δηλαδή ελεγχόμενη σύγκρουση και άγιος ο Θεός. Φυσικά, όλα αυτά με τρόπο που να δίνει και στον Σύριζα τροφή για αντιπολίτευση. Υποβάλλουν τα cv τους και τη σύνθεση της στάνης, γιατί σε τελική ανάλυση είναι ο Σύριζα που θα τους δώσει ψωμάκι όταν ξανάρθει, πρώτα ο Θεός. Δικομματισμός!

antifa: Δηλαδή αποκαλείς τα παιδιά που πήγανε στην ΑΣΟΕΕ κορόιδα;

ΜοΑ: Καθόλου. Στον κόσμο τούτο δεν υπάρχουν «κορόιδα»· υπάρχουν συγκεκριμένα επίπεδα κοινωνικής και πολιτικής εμπειρίας και συγκεκριμένες ιστορικές συγκυρίες. Χιλιάδες άνθρωποι έχουν πάει στην ΑΣΟΕΕ. Και στο Πολυτεχνείο έχουν πάει. Και σε ελεγχόμενες συγκρούσεις σερί έχουν πάει. Κι εγώ έχω πάει· κλικάρω all of the above! Σαρανταπέντε χρόνια τώρα, χιλιάδες λόγιοι και χιλιάδες δρόμοι οδηγούν στα σκαλάκια του κάθε ασύλου. Κάποιοι από αυτούς τους δρόμους μπορεί να μην είναι καθόλου για πέταμα: για παράδειγμα μια ορισμένη ηθική στάση, μια ορισμένη ταξική θέση, η εχθρότητα προς την ευταξία, η αγάπη για την ανωμαλία, ακόμη και η αδυναμία να φανταστεί κανείς τι διάολο άλλο μπορεί να κάνει σε τούτο τον σκατόκοσμο. Ακριβώς επειδή αυτοί οι λόγοι δεν είναι για πέταμα, κάποιοι θα μάθουν να βλέπουν τους αστερισμούς. Έτσι γίνεται πάντα, από το Πολυτεχνείο '95 μέχρι τους αγανακτισμένους. Χρειάζεται χρόνος.

antifa: Έχουμε χρόνο;

ΜοΑ: Όχι βέβαια! Θα κεράσεις μύρα;

*

Εννοείται ότι δεν κεράσαμε μύρα τον Μπάμπη. Καθώς είναι μιας κάποιας ηλικίας, με δυο μύρες την ακούει και εκτίθεται ακόμη περισσότερο, αν μπορεί να εκτεθεί περισσότερο κάποιος που ισχυρίζεται ότι όταν κυκλοφορήσει το περιοδικό θα έχουμε ξεχάσει τι έγινε στις 17 Νοέμβρη! Κατά τα άλλα, αν η διαδικασία εξευτελισμού του Μπάμπη δεν σας φάνηκε πολύ βάρβαρη, μπορείτε να το δηλώσετε κάνοντάς μας λάικ στο φουμπού. Αν μαζετούν λάικς από επαρκή αριθμό ανώνυμων όντων, θα θεσπίσουμε μόνιμη στήλη (σκεφτόμαστε τον τίτλο «η γωνιά του Μπάμπη», με εναλλακτικό «ο Μπάμπης πίσω στην τρύπα του»).